

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/129/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011234
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2117011234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom B. XXX/XX, C. - B., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 7.7.2022, č.k. 15T/52/2017-811, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.1.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. X. apríla XXXX v C.,
bytom B. XXX/XX, C. - B.,
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že na presne nezistenom mieste na území Českej republiky a ďalších doposiaľ nezistených miestach vylákal finančné prostriedky spoločnosti UniCredit Bank Czech and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha, Česká republika, tým spôsobom, že ako oprávnená osoba založil v Českej republike v Břeclavi v pobočke poškodenej banky tri účty, a to 20.11.2013 účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX pre spoločnosť DEYFEN TRADE, s.r.o., so sídlom Botanická 606/24, Brno, Česká republika a 22.11.2013 dva účty - účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX pre spoločnosť ROZRÁBKA, s.r.o., so sídlom, Špitálska 3351/5, Prešov, Slovenská republika a účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX pre spoločnosť IT-COMP s.r.o., so sídlom Rumančeková 40, Bratislava, Slovenská republika, v presne nezistenom čase, v dňoch od 20. do 27.12.2013 ako oprávnený disponent k uvedeným bankovým účtom využívajúc chybu systému banky vykonával v čase údržby systému banky bankové operácie - prevody medzi účtami, opakované vklady a

výbery, o ktorých vedel, že debetné operácie na účtoch nebudú ihneď zaúčtované a neprejavajú sa ihneď v systéme banky, čím takto využil oneskorené zaúčtovanie systémom banky na jednotlivých účtoch až k 31.12.2013, čím obišiel výpočet aktuálneho disponibilného zostatku na účtoch a systém banky realizoval ním zadané bankové operácie i cez debetné stavy, pričom takto dostal účty do nepovolených debetov, ktoré finančné prostriedky z jednotlivých účtov vyčerpal a použil pre vlastnú potrebu a to :

- účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého vlastníkom bola spoločnosť DEYFEN TRADE, s.r.o., so sídlom Botanická 606/24, Brno, Česká republika, dostal bankovými operáciami do nepovoleného debetu v celkovej výške 901.512,06 CZK (32.869,51 eura, kurz k 31.12.2013),

- účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého vlastníkom bola spoločnosť ROZRÁBKA, s.r.o., so sídlom, Špitálska 3351/5, Prešov, dostal bankovými operáciami do nepovoleného debetu v celkovej výške 801.232,60 CZK (29.213,28 eura, kurz k 31.12.2013),

- účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého vlastníkom bola spoločnosť IT-COMP s.r.o., so sídlom Rumančeková 40, Bratislava, dostal bankovými operáciami do nepovoleného debetu v celkovej výške 89.731,14 CZK (3.271,64 eura, kurz 31.12.2013),

čím spôsobil spoločnosti UniCredit Bank Czech and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha, Česká republika, škodu v celkovej výške najmenej 65.354,43 eura,

Za to mu súd podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a § 46 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť poškodenú obchodnú spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČO: 649 48 242 náhradu škody vo výške 1.792.475,80 CZK.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu:

„V súvislosti s výrokom o treste súd konštatoval, že vzhľadom k tomu, že pojednávanie bolo odročované po dobu dvoch rokov z dôvodu zdravotných problémov obžalovaného a 6 mesiacov sa súdu nedarilo doručiť obžalovanému obžalobu do vlastných rúk, a teda sa sám obžalovaný pričínil o predĺženie trestného konania, nie je možné výraznejšie zmierniť trest obžalovaného (a teda zrejme použiť § 39 ods. 1 Tr. zák.).

Súd pri svojom rozhodnutí tak neuplatnil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. S týmto postupom súdu obžalovaný nesúhlasí.

Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2010, sp. zn. 5 To I4/2009, R 10/2011).

Skutok sa stal v roku 2013, obžalovaný úmyselne nezapríčinil prieťahy v konaní, nie je možné mu v tomto smere vyčítať jeho zdravotný stav a najmä nie v prípade, ak jeho ospravedlnenia z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu súd akceptoval.

Aj v prípade, žeby obžalovaný skutočne prieťahy počas obdobia 2 a pol roka spôsobil, je dĺžka trestného konania, aj vzhľadom na charakter trestnej činnosti, neprimeraná. Obžalovaný sa tiež domnieva, že nie je zásadný rozdiel vo vzťahu k prieťahom v konaní v tom, či trestné konanie trvá takmer 9 rokov alebo o 2 a pol roka menej.

Pri trestnom čine podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. je trestná sadzba odňatia slobody na dolnej hranici určená sadzbou 3 roky, podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. je možné trest odňatia slobody znížiť v takomto prípade až na 6 mesiacov.

Obžalovaný sa odvolaním domáha rozhodnutia, pri ktorom súd použije ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a trest odňatia slobody zníži, pokiaľ možno až na túto dolnú hranicu trestnej sadzby.

Zároveň obžalovaný súd prosí o zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V zásade práve toto obžalovaný uprednostňuje dokonca aj pred výrazným znížením trestu odňatia slobody z dôvodu, že v súčasnosti vykonáva trest v miernom stupni stráženia v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde je špeciálny oddiel pre odsúdených chorých na cukrovku so špeciálnym zdravotným pracoviskom, kde mu nastavili liečbu a pod dohľadom lekárov sa mu výrazne zdravotný stav zlepšuje, čo je pre obžalovaného prioritou.

Preto aj ak by mu súd výraznejšie neznížil trest odňatia slobody, prosí, aby ho ponechal v miernom stupni stráženia, kvôli liečbe.

Obžalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 15T/52/2017 zo dňa 7.7.2022 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. por. zrušil vo výroku o treste, a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.“

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Obhajca a obžalovaný zotrvali na podanom odvolaní a poukázali na okolnosti súvisiace s liečbou obžalovaného.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 TP.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 172 ods. 1 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej hornej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento šesťkrát súdne trestaný. S ohľadom na vyhlásenie o vine a postoj k trestnej činnosti ukladal okresný súd trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Krajský súd sa stotožňuje s úvahami okresného súdu uvedenými v druhom odseku na napadnutého rozsudku.

Obžalovaný v podanom odvolaní navrhoval zohľadniť najmä jeho zdravotný stav a skutočnosť, že v ústave, v ktorom momentálne vykonáva trest odňatia slobody je lepšie zabezpečená starostlivosť vo vzťahu k jeho zdravotnému stavu, než v ústave so stredným stupňom stráženia, kam bol rozhodnutím okresného súdu zaradený.

Krajský súd považuje trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 30 mesiacov z pohľadu odvolacieho súdu za primeraný a zákonný. Obžalovaným namietaná dĺžka konania neodôvodňuje uloženie trestu v menšej výmere ako uložených 30 mesiacov.

Čo sa týka spôsobu výkonu tohto trestu, dospel krajský súd k záveru, že výrokom o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Okresný súd nesprávne zohľadnil, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Obžalovaný je v tomto konaní prejednávaný za trestný čin spáchaný v roku 2013. Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol v roku 2011 odsúdený k podmiennečnému trestu odňatia slobody, ktorý mu bol 2.1.2013 odpustený amnestiou. V roku 2013 bolo obžalovanému v ďalšom trestnom konaní upustené od uloženia ďalšieho trestu. Následne bol obžalovaný súdený v rokoch 2015, 2017 a 2018. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin;

Odvolacia námietka obžalovaného k spôsobu výkonu trestu odňatia slobody je teda dôvodná, aj keď z iného dôvodu ako uvádzal obžalovaný. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu v zhode s rozhodnutím prvostupňového súdu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takýto trest je tak podľa názoru odvolacieho súdu trestom primeraným, ktorý plne zodpovedá požiadavkám zákona.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.